

nasza WSPÓLNOŚĆ

"Wspólnie drogą prawdy"

90. lat parafii św. Jana Kantego

Przygotujmy się na to wydarzenie
„W poszukiwaniu szczęścia” - Misje święte 8 - 15 października 2023

Drodzy Czytelnicy

Wypoczęci, naładowani Bogiem i spotkaniem z drugim człowiekiem, cieszymy się na nowy rok formacyjny. Będzie to czas dla naszej parafii szczególnie. Czas szczególnej łaski.

W grudniu będziemy obchodzili 90. lecie powstania „parafii na górcie”, jak mówi się na to niezwykle miejsce od początku jego istnienia. Przygotowywaliśmy się do tego wydarzenia przez rok. Zwieńczeniem przygotowań będą misje parafialne „W poszukiwaniu szczęścia”, które odbędą się od 8 do 15 października 2023. Poprowadzą je Księża Michalici.

Już 5 września 2023 będziemy mieli możliwość opowiedzenia o naszej parafii i „pokazania się” na antenie Radia Maryja i Telewizji Trwam. Transmisja spotkania Kół Przyjaciół Radia Maryja od godz. 17:20 w radiu i telewizji.

Liczymy na regularne – w każdą pierwszą niedzielę miesiąca – spotkania na łamach Naszej Wspólnoty. Dostępni jesteśmy także w internecie na wspolnota.jankantylegionowo.pl i w mediach społecznościowych.

Zapraszamy do współpracy

Otwarte spotkanie redakcji - 22 września 2023, godz. 19:30, w domu świętego Józefa

Modlitwa za misje parafialne

Panie Jezu, Ty ukochałeś nas do końca i nie chcesz śmierci grzesznika, ale by nawrócił się i żył. Powierzamy Ci z ufnością czas naszych misji parafialnych i prosimy: ześlij swojego Ducha Świętego na serca wszystkich parafian. Umocnij to co słabe, ulecz to co chore, pojednaj co skłócone, oświeć to co zakryte ciemnościami grzechu, uwolnij to co w kajdanach nałogów, ożyw to co duchowo umarłe. Udziel każdemu obfitości swoich darów i pomóż otworzyć serca na ogrom Twojej łaski.

Niech czas głoszenie Dobrej Nowiny odmieni oblicze naszej parafialnej ziemi. Maryjo Gwiazdo Ewangelizacji – módl się za nami. Święty Michale, św. Janie Kanty i święci patronowie nasi – módlcie się za nami.

Amen

Krzyż misyjny

Redaguje zespół w składzie:

ks. Grzegorz Kucharski, Dariusz Golec, Violetta Jagnieża, Łukasz Jagnieża, Agnieszka Przybysz, Maciej Przybysz, Kacper Kożuch (rys.), Bogusław Krośkiewicz (fot.), Joanna Nowotka, Zbigniew Przybysz (red. nacz.), Paulina Stasiak, Robert Szwarczewski, Joanna Kępińska, Alicja Boruc, s. Anna Szufficka.

Logo: Artur Pawłowski

Dyżur redakcji: piątek 19:00 – 20:00 w Domu św. Józefa

Wspomóż dzieło: zostań patronem miesięcznika i wrzuc ofiarę do skarbonki.

Ofiary przeznaczamy na wydrukowanie miesięcznika.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania materiałów i zmiany tytułów.

Nasza Wspólnota – miesięcznik parafialny
wspolnota.jankantylegionowo.pl

Wydawca: Parafia św. Jana Kantego w Legionowie
ul. ks. Józefa Schabowskiego 2,

tel. +48 532 302 380 e-mail: naszawspolnota@jankantylegionowo.pl

Błogosławieni Ulmowie potrzebni w parafii

Z życia Kościoła

Po raz pierwszy w historii Kościoła do chwały błogosławionych zostanie wyniesiona cała rodzina, w tym nienarodzone dziecko. Dobrze, że będą tam pielgrzymi z naszej parafii, bo u świętego Jana Kantego potrzebujemy błogosławionych Ulmów.

Święci potwierdzają swoim życiem, swoim świadectwem, że Bóg działa. Bóg uświęca, Bóg daje życie wieczne. Organizowana przez Wspólnotę Rodzina Pielgrzymkowa pielgrzymka na beatyfikację Rodziny Ulmów będzie modliła się o świętość naszych rodzin, świętość naszej parafii. Świętość ojców i matek, świętość dzieci.

Hasłem tej beatyfikacji są słowa Jezusa zapisane przez św. Jana: Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich (J 15, 13). I dobrze, że słowa tego, będziemy słuchać „tuż po” Światowych Dniach Młodych w Lizbonie i „tuż przed” otwierającymi najbliższy rok pracy duszpasterskiej w parafii Rekolekcjami Ewangelizacyjnymi Odnowy i Misjami Świętymi.

Bo na pewno każdy – bez względu na swój stan i wiek – ma swoje miejsce w Kościele. Każdy jest bardzo ważny: mama i tata, młodszy brat i starsza siostra, i nienarodzone dziecko. Ono też powinno być przyjęte, kochane od samego początku przez rodziców, jak jest kochane przez Boga.

Każdy jest zaproszony do świętości. W naszej parafii to wezwanie – bez różnicy stanu i wieku – jest bardzo widoczne wśród osób obecnych w Kaplicy Adoracji Wierzytwej. Bez względu na godzinę – młodzi i starsi przychodzą do Jezusa. I „dają” „swoją” czas często modląc się w intencjach „nieswoich”: za siostrę/brata w Chrystusie.

Warto, abyśmy posłuchali, co jeszcze dziś chcą nam powiedzieć Józef i Wiktoria oraz ich dzieci: Stanisława, Barbara, Władysław, Franciszek, Antoni, Maria i nienarodzone dziecko – błogosławieni Ulmowie. Bo dziś także, żeby żyć – musimy karmić się większą Miłością. To On umożliwi nam oddawać ży-

cie za swoich przyjaciół – tych potrzebujących, których „świat” odrzuca.

10 września 2023 r. (i każdego następnego dnia po uroczystościach beatyfikacyjnych) warto zastanowić się, jak jest to konkretne zadanie. Jak dziś wielu i jak bardzo potrzebujących mamy tych przyjaciół bardzo blisko siebie.

Zbigniew Przybysz

Rise up & Follow Me

Właśnie zakończyły się trzydzieste ósme Światowe Dni Młodzieży. Po około tygodniu spędzonym w diecezjach Portugalii, młodzi ze wszystkich kontynentów spotkali się z papieżem Franciszkiem w jej stolicy – Lizbonie, która gościła wydarzenia centralne. Te zaś rozpoczęła Msza Otwarcia, sprawowana w parku Edwarda VII 1 sierpnia, zaś zakończyła Msza Posłania, która była celebrowana w niedzielę 6 sierpnia w parku Tagu. Następca świętego Piotra miał dla nas, młodych, konkretne przesłanie, które dobitnie wybrzmiało właśnie z Lizbony - miasta Wielkich Odkryć Geograficznych. Zostaliśmy wezwani, każdy po imieniu, w duchu słów: *Maryja wstała i poszła z pośpiechem* (Łk 1, 39) żeby zanieść w nasze środowiska życia radość Ewangelii. Zanieść z odwagą, do czego Franciszek zachęcał przez przywołanie słynnego zawołania patrona ŚDM, świętego Jana Pawła II: *Non abbiate paura!*, co znaczy: *Nie lękajcie się!*

Wezwanie do odwagi jest szczególnie wyraźne właśnie w kontekście miejsca, z którego wybrzmiało. Stolica Portugalii z jej portem na Tagu w dzielnicy Belem są, jak już wspominałem, ikoną Wielkich Odkryć Geograficznych. To właśnie z Lizbony ruszał Bartłomiej Diaz, który jako pierwszy w nowożytnej Europie opłynął południowe wybrzeże Afryki, odkrywając tym samym Przylądek Dobrej Nadziei. To odkrycie umożliwiło wyprawę Vasco da Gamy, która również wyruszyła z Lizbony, a dotarła do Indii. To właśnie w Portugalii urodził się i dorastał Ferdynand Magellan, późniejszy kapitan ekspedycji z 1522 roku, zakończonej pierwszym w udokumentowanej historii okążeniem Ziemi. Ci nieustraszeni i niestrudzeni żeglarze, uhonorowani w Belem pokaźnych rozmiarów monu-

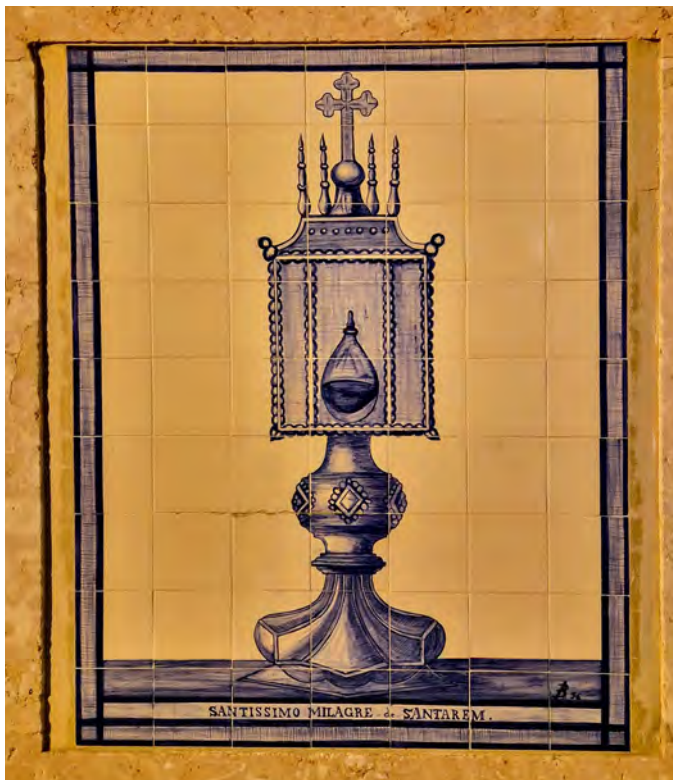
mentem, jawią się nam jako wzory męstwa, odwagi i niezłomności w codziennym trudzie ze względu na obrany cel. Mobilizuje nas żebyśmy, którą oni podjęli z pobudek doczesnych, ludzkich, podjęć z motywacją nadprzyrodzoną, ze względu na Boga i Jego królestwo.

Obraz żeglugi przez nieznanne, wzburzone wody zdaje się dobrze oddawać rzeczywistość, w której dziś funkcjonuje młodzież. Ludzie, którzy rozpoczynają dorosłe życie, co już z natury jest czymś nowym i nieznanym, doświadczają zawrotnego tempa przemian, które w tym świecie zachodzą. Samo tempo życia, które na moment zwolniło w czasie pandemii, znowu stało się zawrotne. Każdy z nas każdego dnia jest poddawany takiej dawce bodźców, jaka przez wieki przypadała na wiele lat. Wystarczy spojrzeć na źródła informacji: prasa – XVII wiek, radio – koniec XIX wieku, telewizja i internet – XX wiek, media społecznościowe – XXI wiek. Warto zauważyć, że każdy kolejny środek masowego przekazu coraz intensywniej angażuje zmysły, wysyła coraz więcej sygnałów. Mamy też kontakt, dzięki rozwojowi środków komunikacji (tak przestrzennej, jak wirtualnej) z coraz większą liczbą osób, coraz częściej z całego świata. Od paru ładnych lat żyjemy otoczeni danymi, informacjami, wrażeniami, dźwiękami, barwami – słowem różnorodnych treści. Każdy z nas porusza się w cyfrowo-rzeczywistym morzu generowanym nieustannie przez życie codzienne.

Może przy tym nasunąć się pytanie: *Jakimi treściami oddychają młodzi?* I będzie to pytanie, na które ciężko znaleźć jedną odpowiedź. To dlatego, że każda odpo-

Ewangelizacja - Światowe Dni Młodzieży

wiedź uniwersalizująca będzie zawsze jakimś uogólnieniem. Umysł ludzki nie jest w stanie przeniknąć tej wysublimowanej głębi, jaką jest ludzkie istnienie. Jest to bowiem domena Ducha Bożego; Jego Mądrości, przez którą wszystko jest stworzone. Podczas ceremonii przywitania papież przypomniał, że Bóg patrzy na każdego i powołuje po imieniu. Franciszek zaznaczył, że Bóg nie sprowadza nas do szeregu cyfr, jak komercyjne algorytmy i superkomputery, ale że traktuje człowieka jako całość, z miłością i troską, jako Ojciec.

Ta osobista relacja z Bogiem staje się dla człowieka swoistą, słowami papieża, *Drogą Radości*. Do odkrycia jej w sobie biskup Rzymu zachęcał podczas sobotniego czuwania. Co więcej wezwał, abyśmy my, młodzi katolicy, byli *Drogami Radości* dla innych. Zdaje mi się, że warto tu przywołać obraz Chrystusa przychodzącego do uczniów pośrodku burzy na jeziorze. Młody człowiek, który wraca ze Światowych Dni Młodzieży i (słowem oraz czynem) daje swoim rówieśnikom świadectwo o Jezusie, czyli świadectwo miłości Boga i bliźniego, jest dla nich właśnie *Drogą Radości*, tej prawdziwej radości, której tak brakuje dzisiejszemu społeczeństwu. Radość bliskości z Chrystusem jest tym, czego potrzeba każdemu człowiekowi. Codziennosc jest jak jezioro dla Apostołów (którzy przecież byli rybakami). Mamy być *Drogą Radości* dla naszych bliskich i znajomych, aby i oni mogli spotkać Chrystusa, aby i oni mogli przetrwać tak obecnie burzliwą codzienność. Jesteśmy wezwani, by powstać i iść za Jezusem do drugiego człowieka. A to dlatego, żeby mogło dojść do spotkania Boga z jego umiłowanym dzieckiem w osobie naszej znajomej lub naszego znajomego, którzy dzięki wierze są dla nas siostrą i bratem.

Na kartach Ewangelii zapisana jest rzecz oczywista: *Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu, z której wyprowadzony jest następujący wniosek: Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili*

Ojca waszego, który jest w niebie (Mt 5, 14b-16). Papież Franciszek przypomniał o tym młodym. Przypomniał, że Bóg chce, aby Jego miłość otwierała nas na drugiego człowieka. Zrobił to zaś prostym hasłem, które brzmi: *Radość jest misyjna*.

Misyjnego charakteru radości, niezłomnej odwagi i gorliwości w służbie Bogu i bliźniemu nieustannie uczy nas Maryja. Od początków Kościoła jest Ona dla Niego Mistrzynią życia duchowego, dlatego nie mogło zabraknąć Jej także w Lizbonie. *Maryja wstała i poszła z pośpiechem* - to hasło łączy dwa wydarzenia z życia Maryi, przywoływane w liturgiach Słowa, czyli zwiastowanie i nawiedzenie świętej Elżbiety. Te sceny uczą nas, że człowiek wychodzi Bogu na spotkanie na dwa sposoby. Pierwszy z nich nazywamy w teologii wertykalnym (niejako w górę). Jest to cała przestrzeń życia modlitwy, rozeznania, kontemplacji, etc. Drugi nazywamy horyzontalnym. Zaliczamy tu całą przestrzeń, w której człowiek przekracza siebie, wychodząc naprzeciw drugiemu człowiekowi, społeczeństwu i rzeczywistości, w której żyje. Przywoławszy obraz Maryi wyruszającej z pośpiechem do Elżbiety, Franciszek pokazał, że działania o charakterze horyzontalnym, czyli zaangażowanie w pałacę potrzeby bliźniego, społeczeństwa i całego świata, muszą być przeniknięte modlitwą. Wtedy bowiem będą prowadzone przez Mądrość Bożą i będą przynosić owoc obfity. Problemy takie jak wykluczenie społeczne, przemoc domowa, kryzys ekologiczny, czy poddawane w wątpliwość prawo do życia potrzebują zaangażowania i modlitwy młodych katolików, którzy tłumnie zgromadzili się w Lizbonie.

Można zatem powiedzieć, że trzydzieste ósme Światowe Dni Młodzieży były spotkaniem misyjnym. Młodzież z całego świata została na nim wzmocniona Słowem Bożym i sakramentami, żeby nieść Radość Chrystusową na krańce wzburzonego świata. Nieść śladami Maryi, czyli z pośpiechem, z odwagą i niezłomnością. Słowa *Rise up* (ang. *Powstań*) oraz *Follow me* (ang. *Pójdź za mną*) wyświetlone na nocnym niebie podczas sobotniego czuwania z papieżem Franciszkiem stanowią zatem esencję przesłania, które Duch Święty przekazał nam przez Piotra naszych czasów. Esencja ta została okraszona wołaniem, którym Franciszek zakończył homilię podczas Mszy Posłania:

Nie lękajcie się! Nie lękajcie się! Nie lękajcie się! Nie lękajmy się zatem, lecz wstańmy i ruszmy z pośpiechem tam, gdzie posyła nas Pan.

Dziękuję Ci za przeczytanie tej krótkiej refleksji, zrodzonej na gorąco, właściwie jeszcze w Portugalii. Bardziej szczegółową relację z pielgrzymki do tego kraju będzie można znaleźć w następnym numerze *Naszej Wspólnoty*. Będzie tam można również przeczytać świadectwa i wrażenia ze Światowych Dni Młodzieży innych członków naszej parafialnej grupy.

Michał Przybylsz

Światowe Dni Młodzieży - spotkanie z Bogiem, drugim człowiekiem i kulturą

Misje – w poszukiwaniu szczęścia

Czy można szukać szczęścia w Kościele? Tak! W parafii świętego Jana Kantego w Legionowie wkrótce rozpoczną się misje święte i właśnie szczęścia będą szukać uczestnicy rekolekcyjnych ćwiczeń. Tydzień bliżej Chrystusa poprowadzą księża Michalici.

Jak napisał w zaproszeniu ks. Piotr Prusakiewicz CSMA: Każdy pragnie szczęścia i życzy go sobie i innym z okazji imienin, urodzin, jubileuszy, ślubów oraz Nowego Roku. Do szczęścia potrzebujemy m.in. miłości, przyjaźni, przebaczenia, zdrowia, wystarczającej ilości środków finansowych. Popularne pozdrowienie „Szczęść Boże” przypomina, że tak do końca człowieka może uszczęśliwić jedynie Pan Bóg. On nas stworzył do szczęścia i wie jak nim wypełnić ludzkie serce. Jest to szczęście, które przetrwa moment śmierci i ma przedłużenie w wieczności.”

Nieprzypadkowo zaproszenie do udziału w Mszach świętych z naukami misyjnymi, różańcu, drodze krzyżowej ulicami miasta, koronce do Miłosierdzia Bożego na cmentarzu parafialnym zostało skierowane do wszystkich mieszkańców parafii. Jak zauważył ks. Grzegorz Kucharski, proboszcz parafii św. Jana Kantego w Legionowie wiele osób zgubiło „drogę do Kościoła” w czasie zamknięcia związanego z ograniczeniami sanitarnymi. Z tego powodu misje odbywają się teraz, w roku w którym rozpoczyna się 90-lecie parafii. „Wielu przychodzi do kościoła „od czasu do czasu”. Niektórzy co niedziela, a niektórzy codziennie. Tworzymy wspólnotę, w której razem poszukujemy drogi do Boga. W naszej parafii są liczne wspólnoty, które spotykają się, aby lepiej poznawać siebie nawzajem i ściślej przylgnąć do Pana Boga. Do tej wspólnoty zapraszamy zarówno tych, którzy już o nas słyszeli, jak i tych, którym nie było dotychczas „po drodze” z Kościołem” – zachęca proboszcz.

Wprost „do serca” trafia przesłanie misji. „Zapraszamy na 8 dniową duchową wędrówkę „w poszukiwaniu szczęścia” o nazwie misje święte. Dajmy Panu Jezusowi tydzień naszego życia i pozwólmy mu wypełnić się Jego szczęściem, którego nie zniszczy inflacja, nie ukradną złodzieje i nie zabierze śmierć” – akcentuje rekolekcjonista ks. Piotr Prusakiewicz CSMA.

W internecie jest wiele nagrań ewangelizacyjnych i są one bardzo chętnie oglądane – właśnie dlatego, że o ważnych i skomplikowanych sprawach wiary znany Michalita mówi w zrozumiały dla wszystkich sposób i z ogromną pasją. Dlatego zapraszamy do Legionowa. 8-15 października 2023 r. „na żywo” będziemy dotykać Bożych spraw, dotykać Chrystusa i otwierać swoje serca

na Jego Miłość, Jego Szczęście, które daje nam za darmo. Zapraszamy wszystkich: ludzi dobrej woli i otwartego serca. Zwłaszcza tych, którzy mają w ostatnim czasie dalej do Kościoła. Księża Michalici zapowiedzieli, że konfesjonał, w którym będą spowiadać misjonarze będzie oznaczony kartką: UWAGA, TU SPOWIADA REKOLEKJONISTA.

Do zobaczenia w świętym Janie Kantym.

W poszukiwaniu szczęścia...

Przygotowanie do 90. lecia parafii - Misje parafialne

W poszukiwaniu szczęścia - program Misji Świętych w Parafii św. Jana Kantego w Legionowie ks. Piotr Prusakiewicz CSMA, ks. Jarosław Witkowski CSMA

8-15 października 2023

początek 9-dniowej nowenny: piątek 29 września 2023

● **8 października, niedziela, Wobec tajemnicy Boga**

Rozpoczęcie misji świętych - Msza święta z nauką misyjną i uroczystą intronizacją Pisma Świętego i Paschału, Koronka do Miłosierdzia Bożego, Nabożeństwo różańcowe, Szkoła modlitwy dla młodzieży i dorosłych, Apel Jasnogórski i zawieszenie parafii Matce Najświętszej

● **9 października 2023, poniedziałek, Tajemnice ludzkiego serca**

Różaniec, Msza święta z nauką misyjną, sakramentem namaszczenia chorych i modlitwą o uzdrowienie, Koronka do Miłosierdzia Bożego, Szkoła modlitwy dla młodzieży i dorosłych, Apel Jasnogórski

● **10 października, wtorek, Zbawiciel, a nie założyciel**

Różaniec, Msza święta z nauką misyjną i modlitwą o przebaczenie i uzdrowienie wewnętrzne duszy i ciała, Koronka do Miłosierdzia Bożego, Msza święta dla nauczycieli przed Dniem Edukacji Narodowej, Droga krzyżowa ulicami parafii zakończona Apelem Jasnogórskim

● **11 października 2023, środa, Być w dobrych rękach**

Różaniec, Msza święta z nauką misyjną i odnowieniem sakramentu chrztu świętego, Koronka do Miłosierdzia Bożego, Szkoła modlitwy dla młodzieży i dorosłych, Apel Jasnogórski

● **12 października 2023, czwartek, Tęsknota za mocą**

Różaniec, Msza święta z nauką misyjną i odnowieniem sakramentu bierzmowania, modlitwa z nałożeniem rąk o wylanie Ducha Świętego, Koronka do Miłosierdzia Bożego, Szkoła Modlitwy dla młodzieży i dorosłych i Apel Jasnogórski

● **13 października 2023, piątek, W blasku i cieniu krzyża**

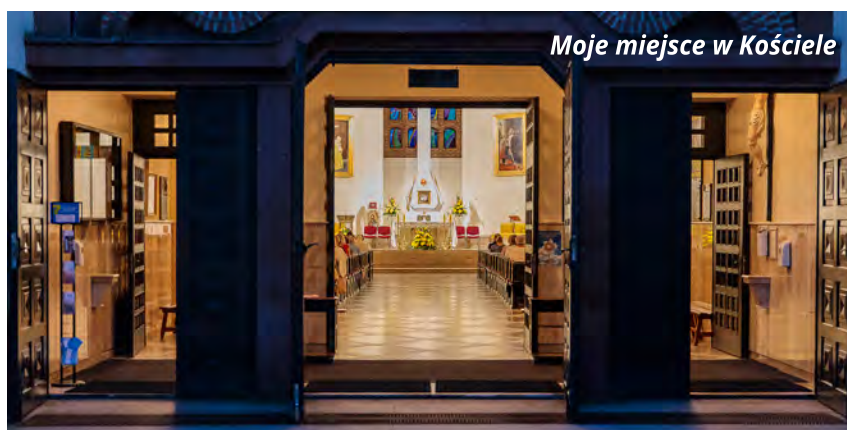
Różaniec za zmarłych, Msza święta z nauką misyjną za zmarłych z rodzin i parafian, Koronka do Miłosierdzia Bożego na cmentarzu, Msza święta z nauką misyjną za zmarłych z rodzin i parafian, Nabożeństwo Fatimskie, Szkoła Modlitwy dla młodzieży i dorosłych i Apel Jasnogórski

● **14 października 2023, sobota, Nie ma jak w domu**

Różaniec, Msza święta z nauką misyjną, błogosławieństwem małych dzieci i odnowieniem ślubów małżeńskich, Koronka do Miłosierdzia Bożego, Szkoła Modlitwy dla młodzieży i dorosłych i Apel Jasnogórski

● **15 października 2023, niedziela, Być solą i światłem**

Msza święta z nauką misyjną, poświęcenie krzyży i pamiątek misyjnych, Koronka do Miłosierdzia Bożego Spowiedź podczas misyjnych Mszy św. i nabożeństw

Wspomnienie o Prymasie Stefanie Wyszyńskim

Najwcześniejsze wspomnienie to z 1956 r. Wtedy pamiętam inną niż zwykle atmosferę w naszym domu, na wsi, w Dąbrowicy, obecnie w zamojskim. Powodem była wiadomość, że rząd wypuścił Prymasa z więzienia. Inną atmosferą nazywam teraz pewną ulgę, uspokojenie rodziców, zadowolenie, szczególnie widoczne u mamy. Kiedy przyszedłem na świat w 1948 r. moim biskupem lubelskim był niedawno wyświęcony bp Wyszyński. Od początku mojego życia modlił się za mnie i pracował dla mnie i dla mojej rodziny a ja długo tego nie wiedziałem a doświadczałem dobrych owoców jego biskupiej służby. Inne najstarsze wspomnienia z tamtych lat to listy Prymasa czytane na Mszach w naszym parafialnym kościele w Puszczy Solskiej, obecnie w Biłgoraju obecnie diecezji zamojskiej. Puszcza Solska to moja pierwsza parafia i osada z czasów mojego dzieciństwa, potem została dołączona do miasta Biłgoraja. Był to czas mojej szkoły podstawowej. Wiadomości miałem też z „Tygodnika Powszechnego” prenumerowanego przez mamę. Czytane były przez mamę i ja coś dobrego o Prymasie czytałem. Pamiętam w tym tygodniku korespondencje bpa Karola Wojtyły z jego uczestnictwa w Soborze Watykańskim II w latach 60-tych. Z ciekawością je czytałem. Pisał w ciekawy sposób o aktywnym uczestniczeniu Prymasa na Soborze. Pamiętam widok tytułu korespondencji na pierwszej stronie tygodnika. Mama miała duży szacunek i zaufanie do Prymasa. I to dobrze wpływało na mnie. Prymas pisał do nas listy pasterskie a w nich zwracał się do nas: „Umiłowane dzieci Boże. Dzieci moje.” Wtedy wydawało się mi to niezwykle i raczej niezrozumiałe. Poza Prymasem nikt tak do nas się nie zwracał. Dzisiaj, gdy czuję się dzieckiem Bożym, wierząc już w miłość Pana Boga do mnie, takie nazywanie nas uważam za wspaniałomyślnie, za przejaw dobroci Prymasa do nas. Także przejaw dobroci Boga Ojca działającego przez Prymasa. A było to w czasie walki władz komunistycznych z Kościołem, z Prymasem, z nami.

Na przygotowanie do 1000 - lecia chrztu Polski w tzw. kościółku pw. św. Jerzego w Biłgoraju razem z innymi przyrzekałem Bogu walkę z wadami narodowymi. Jakże wtedy nie znałem swoich wad. I miałem bardzo słabe pojęcie naszych wad narodowych. Przyrzeczenia to były Śluby Jasnogórskie, to Prymasa pomoc Polsce, Kościołowi, rodzinie naszej, mnie. Ten mały kościółek od zawsze lubiłem i tam wstępowałem kiedy przyjeżdżałem do Biłgoraja. Tam przez 4 lata w LO miałem katechezę z lubianym księdzem Furmaniakiem. Od tamtego czasu w wielu kościołach widuję powieszony i oprawiony pięknie przyrzeczenia nazwane uroczyscie Ślubami. Niedawno, w rocznicę 1050 - lecia chrztu Polski ponownie ponawialiśmy te przyrzeczenia Jasnogórskie. Stopniowo coraz bardziej poznaję i przekonuję

ję się o wielkiej ważności życiowej i dobrodziejstwie tych przyrzeczeń. Ważności dla siebie, dla rodziny, dla naszego Kościoła, dla Polski. Dopiero po wielu latach rozpoznaję swoje wymieniane tam wady i staram się wypełnić te przyrzeczenia. Do całkowitego wypełnienia bardzo mi daleko. Inną wielką inicjatywą Prymasa były spotkania we wszystkich katolickich domach przy obrazie Matki Bożej Częstochowskiej. Kiedy Maryja z Częstochowy z Jezusem na rękach w sławnym obrazie odwiedzała naszą parafię w Puszczy Solskiej, przyszła i do naszego rodzinnego domu w Dąbrowicy. Mama była główną organizatorką i przewodniczką w modlitwie. Ona, niezaprawiona i nieśmiała do wystąpień publicznych przed większą grupą ludzi, wtedy mocnym głosem z żywą wiarą przewodniczyła naszej modlitwie. Było nas w domu bardzo wiele jak nigdy wcześniej. Nie mieściliśmy się w pokoju. Wiele sąsiadów klęczało w kuchni i w sieni. Potem widziałem mamę z promienną twarzą. Dziwiła się, że potrafiła tak spokojnie, z mocą przewodniczyć nam w modlitwie.

W liceum, chyba w ostatniej klasie, dyrektor wezwał nas, wszystkich uczniów na korytarz. I to jak nigdy, przed pierwszą lekcją. Słyszałem od dyrektora, że Episkopat wtrąca się do polityki, bo napisał list do Niemców z przeprosinami. Mówił tonem krzyku, gniewliwego protestu. Pamiętam niezwykle poważną, zmienioną atmosferę pośród nas uczniów niespodziewanie zwołanych przed lekcjami i ściśniętych na wąskim korytarzu. Wewnętrznie nie zgadzałem się z dyrektorem. Rozeszliśmy się do klas w milczeniu.

W czasie studiów, chyba na pierwszym roku, pojechałem kiedyś do kościoła akademickiego św. Anny na kazanie Prymasa dla młodzieży akademickiej. Prymas kazanie mówił z ambony, co wtedy było powszechne. Był dobrze widoczny. Dobrze zapamiętałem jego postawę, bardzo niezwykłą, z bijącym majestatem, z jasnym i mocnym głosem. Mówił całym sobą, wyrazem twarzy, gestami, zachowaniem. Co mówił, nic nie przypominam sobie! Zostało w pamięci poczucie, które dawał, że my studenci dla niego jesteśmy ważni, cenni. Chciał specjalnie nas i mnie zaprosić na Msze i powiedzieć nam, co wg niego dla nas było potrzebne i ważne.

Jakiś czas potem przeczytałem na mojej uczelni ATK zaproszenie Prymasa na tłusty czwartek do jego rezydencji na Miodowej. Siedzieliśmy w długiej sali przy jednym stole. Było dużo pączków. Prymas uśmiechnięty, bardzo pogodny, chodził koło nas i serdecznie zapraszał do jedzenia pączków. Z humorem mówił, że u niego pączki nie zdrożały. A był to czas niedawno ogłoszonych przez rząd podwyżek na żywność.

Moja uczelnia była państwowa i kościelna, co było bardzo niezwykłe w całym bloku socjalistycznym. Opiekunem jej, wielkim kanclerzem ze strony Kościoła był Prymas Wyszyński. Pamiętam jego widok gdy przyjechał do uczelni na rozpoczęcie roku akademickiego. Szedł z podniesioną głową, dostojnym krokiem. Byłem pod jego dobrym wrażeniem. Nie umiałem jego głębiej przyjąć. Obecnie moja dawna Akademia, UKSW wspólnie rozwija się. Od wielu lat jest Uniwersytetem Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Wiele lat potem w końcu maja 1981 r., gdy mieszkałem w Skierniewicach byłem z moją grupą modlitewną odnowy w Duchu „Siloe” w Wesołej pod Warszawą, na Dniu Skupienia. Była, jak to zwykle bywało na takich spotkaniach, modlitwa charyzmatyczna, ze śpiewem w językach, z prorocstwem. Przewodniczył ks. Andrzej Grefkowicz, nasz duszpasterz. Zaczęliśmy modlitwę za ks. Prymasa, wtedy ciężko chorego. Szybko ks. Andrzej zatrzymał tę intencję modlitwy o jego zdrowie i z niezwykłą pewnością wiary wezwał nas do modlitwy

dziękczynnej za życie Prymasa i za jego wielkie dzieło, które nam zostawia. Powiedział, że teraz czas na inną modlitwę niż prośba o jego zdrowie. Czas prosić o naszą otwartość i zdolność przyjęcia nauczania, całego dzieła Prymasa Wyszyńskiego. Wezwanie to jest dla mnie wciąż aktualne. Wieczorem albo następnego dnia dowiedzieliśmy się, że Prymas zmarł tego wieczora, w którym modliliśmy się. Był to dla mnie mocny i jasny znak działania Ducha Świętego pośród nas, działania łaski przez ks. Andrzeja. Kiedy trumna z ciałem Prymasa była wystawiona w kaplicy prymasowskiej mieliśmy od ks. Andrzeja zaproszenie i zachętę na nocne czuwanie przy trumnie Prymasa. Nie zdobyłem się na to. Koledzy, którzy czuwali przy trumnie w nocy oraz ks. Andrzej mówili potem jak byli bardzo poruszeni tym doświadczeniem czuwania. Niedługo potem od Majki Oprządek, która była jedną z świeckich zakonnicy Instytutu Prymasowskiego, usłyszeliśmy świadectwo z czuwania przy Prymasie w ostatnich godzinach jego życia. Mówiła nam, że Prymas w ostatnich godzinach był niezwykle spokojny, pokorny. W cierpieniu na łożu śmierci pozostawał w postawie ciała podobny do baranka idącego na śmierć. Mówiła, że modlitwa z wiarą kilkoro ich najbliższych była na jego prośbę i była potrzebna Prymasowi. I jest potrzebna każdemu, kto jest bliski śmierci i gdy umiera. Bo gdy zbliża się śmierć zwykle jest walka duchowa. Majka ta bywała czasem na naszych spotkaniach modlitewnych. Znała moją żonę i mnie. W jesieni 1982 r. obie spotkały się w Kurii, która złączona jest jedną budowlą z Pałacem Prymasowskim i tam dała mój adres żonie. Dzięki niej żona szukając psychologa do pracy w ośrodku dla uzależnionych od alkoholu mnie znalazła w Domu dla Bezdomnych w Jabłonie. I tak poznaliśmy się.

Edward Dzduch

Ciąg dalszy w kolejnym numerze. Cały tekst na stronie internetowej.

List do redakcji

Z dnia 29 czerwca Jubileusz 60. lecia kapłaństwa ks. Jerzego Tyca Przysłałam na mszę dla Niego, dla księdza Pralata Jerzego. Jestem poza wszystkimi grupami i tymi, co w pierwszej linii, jestem zwykłym człowiekiem, zwykłym - o ile można być zwykłym, kiedy księdza Jerzego się pozna. Przysłałam do spowiedzi, trafiłam do Niego kiedyś pierwszy raz, jak czarna owca - raczej z musu i z wyrzutów. Nie pytał, nie drążył, ale sprawił, że sama chciałam powiedzieć. Powiedział: - „Dobrze żeś przyszła...” Dobrze żeś przyszła. Czytuję czasem Pismo, jakbym słyszała Jezusa. Prosto i do mnie: więc - mogę? Mam szansę? Ktoś mnie wsparł, prawie przytulił. Od tego czasu czatowałam na Jego obecność w konfesjonale. Na ten jubileusz zrobiłam laurkę, jak dzieciak. Nie podpisałam się, bo i po co? Nie musi wiedzieć komu jest potrzebny, ważne żeby wiedział, że jest. Dziś zwołałam koleżanki z pracy, mówię: - Nie znacie - tracicie... Nie pomyliłam się, uwielbiam piękne słowa... Ksiądz Jerzy mówi do nas jak Jezus. Byliśmy. Jestem zwykłym człowiekiem, nie znam ani anielskiego, bom nie z tej epoki, ani łaciny, ale wiem, że jest coś ponad. I GDYBYM MÓWIŁ JEZYKAMI LUDZI I ANIOŁÓW A MIŁOŚCI BYM NIE MIAŁ... I tak! Prawdziwie to słyszę, gdy mówi ksiądz Jerzy. -Dobrze, żeś przyszła... - czasem wystarczy. Wierzę, bo tak właśnie było.

Dorota Hepner

Towarzystwo Przyjaciół Seminarium – sprawozdanie 2022/2023

Towarzystwo Przyjaciół Seminarium to stowarzyszenie ludzi świeckich, którego celem jest otaczanie alumnów Wyższego Seminarium Duchownego modlitwą i wspieranie materialne seminarium.

Opiekunem Towarzystwa jest ks. proboszcz Grzegorz Kucharski. Obecnie stowarzyszenie liczy dwudziestu dwóch członków. Każdy z nich podjął zobowiązanie do codziennej modlitwy w wybranej przez siebie formie za wylosowanego przez siebie jednego kleryka i wpłacania składek, przeznaczonych na cele Seminarium. Spotykamy się w każdą drugą niedzielę miesiąca po Mszy świętej o godz. 13:00.

W tym roku w Seminarium odbyły się dwa zjazdy Towarzystw Przyjaciół Seminarium z różnych parafii, których celem była wspólna modlitwa, integracja oraz poznanie alumnów i ich przełożonych. W programie zjazdu z 18 grudnia 2022 r. znalazło się spotkanie z rektorem ks. dr. Tomaszem Sztajerwaldem, modlitwa różańcowa, obiad i spektakl wystawiony przez alumnów. 5 marca 2023 r. podczas Wielkopostnego Dnia Skupienia odbyła się konferencja, uczestniczyliśmy w nabożeństwie Gorzkich Żali i Mszy świętej. Spotkanie zakończył wspólny posiłek, podczas którego rozmawialiśmy z seminarzystami.

Wśród zadań Towarzystwa Przyjaciół Seminarium

przewidzianych na przyszły rok znajduje się promocja działań stowarzyszenia, aby zachęcić wiernych z naszej parafii do przyłączenia się do Towarzystwa, wspieranie modlitewne i materialne seminarium oraz integracja członków i seminarzystów.

Alicja Boruc

Sprawozdanie z działalności Rodziny Misyjnej Bł. Bolesławy Lament za rok 2022-2023

Wspólnota liczy 22 członków. Spotkania odbywają się dwa razy w miesiącu: drugi i czwarty wtorek miesiąca o godz. 18.00 w domu Sióstr Misjonek Świętej Rodziny.

Tematem roku było „Życie z Jezusem w drodze do nieba” - na podstawie ośmiu błogosławieństw.

Formacja duchowa

- Konferencje tematyczne podczas spotkań wspólnotowych.

- Dzień formacyjny w Białymstoku 24 września 2022
- Dzień skupienia w Legionowie 04 lutego 2023
- Rekolekcje w Niepokalanowie 16 -18 maja 2023
- Dzień Wspólnoty Rodzin Misyjnych - Białystok 10 czerwca 2023

Zaangażowanie misyjne

- Adopcja dziecka afrykańskiego
- Modlitwa za misje, za konkretnych misjonarzy, kontakt z misjonarzami, spotkania z misjonarzami.
- Budzenie świadomości misyjnej przez świadectwo misyjne w parafiach i zbieranie ofiar na misje:
  1. Matki Bożej Fatimskiej w Legionowie
  2. Najśw. Ciała i Krwi Chrystusa w Legionowie
  3. W naszej parafii

Zaangażowanie w życie parafii

- Msza św. misyjna w parafii w każdy pierwszy wtorek miesiąca
- Trzy godziny w miesiącu – adoracja Najśw. Sakramentu w kaplicy wieczystej adoracji
- Czynne zaangażowanie w nabożeństwo o jedność

chrześcijan

- Przygotowanie i prowadzenie różańca w tygodniu misyjnym
- Przygotowanie i prowadzenie Drogi Krzyżowej w Wielkim Poście
- Czynne zaangażowanie w uczczeniu dnia patronki Bł. Bolesławy 29 stycznia
- Pielgrzymowanie szlakiem nowych błogosławionych
- Choszczówka - 26 czerwca 2022
- Laski i Palmiry - 22 kwietnia 2023

S. Kryspina Janecka MSF

Oaza Dzieci Bożych – sprawozdanie 2022/2023

Oaza Dzieci Bożych w parafii św. Jana Kantego w Legionowie powstała w październiku 2023 r. Pierwsze spotkanie odbyło się 29 października 2023 r. Wspólnota skupia 16 dzieci w różnym wieku, od I do V klasy szkoły podstawowej.

Wszystkie zaplanowane, średnio co 2 tygodnie, spotkania odbyły się. W trakcie roku formacyjnego animatorzy korzystali z konspektów formacyjnych I roku Dzieci Bożych. Spotkania rozpoczynały się modlitwą różańcową, następnie animatorzy wprowadzali dzieci w nowy temat spotkania, po czym w formie rozmowy, czy zabawy rozwijali temat spotkania przy czynnym udziale dzieci. Spotkanie kończyła modlitwa dziękczynna oraz rozdawane były dzieciom tabelki z propozycjami zadań do wykonania. Na koniec dzieci otrzymywały naklejki za wykonanie zadań z poprzedniego spotkania.

W grudniu część dzieci włączyła się w dzieło papieskie pod nazwą „Kolędniczy Misyjni”. Ostatnie spotkanie odby-

Z życia parafii

ło się 14 czerwca 2023 r. W okresie wakacyjnym 3 dzieci wyjechało na rekolekcje wakacyjne Oazy Dzieci Bożych.

Prowadzący: Justyna i Przemek Bałdyga, Natalia Stachurska, ksiądz odpowiedzialny za wspólnotę: ks. Jan Łaski.

Natalia Stachurska

Kalendarium parafialne

PONIEDZIAŁEK 04.09.2023

SPOTKANIE RODZINY RADIA MARYJA

W PARAFII ŚW. JANA KANTEGO W LEGIONOWIE

16:30 - SPOTKANIE BIUR I KÓŁ PRZYJACIÓŁ RADIA MARYJA Z OJCEM Z RADIA
17:30 - POCZĄTEK TRANSMISJI W TV TRWAM I RADIU MARYJA
18:20 - MSZA ŚWIĘTA
20:00 - ZAKOŃCZENIE TRANSMISJI
21:30 - ROZMOWY NIEDOKOŃCZONE W RADIU MARYJA

ŚW. JAN KANTY
Kóło Przyjaciół Radia Maryja
TRWAM

4 września 2023 – Dzień z Radiem Maryja

- godz. 16:30 spotkanie biur i kół Radia Maryja z ojcem z Radia Maryja
- godz. 17:30 rozpocznie się transmisja telewizyjna i radiowa.
  - Najpierw przekazywany będzie krótki program religijny przygotowany w naszej parafii. Potem krótko będziemy mogli opowiedzieć na falach radiowych i w telewizji o życiu wspólnoty parafialnej i dziełach realizowanych w parafii. Po modlitwie Anioł Pański będzie transmitowana msza święta z naszego kościoła.
- godz. 20:00 zakończenie transmisji
- godz. 21:30 rozmowy niedokończone na antenie Radia Maryja

7 września 2023 – Konferencja przedmałżeńska

- godz. 19:00 - Kim jest dla mnie Jezus Chrystus. Konferencja odbędzie się w wieczniku.

9 września 2023 – Katecheza przed chrztem świętym

- godz. 16:30 – katecheza odbędzie się w wieczniku

8 – 10 września 2023

- Parafialna pielgrzymka na beatyfikację rodziny Ulmów

17 września 2023

– spotkanie Towarzystwa Przyjaciół Seminarium

- godz. 14:00 – spotkanie odbędzie się w wieczniku

18 września 2023 – bierzmowanie

- godz. 18:00 – sakramentu bierzmowania udzieli bp Jacek Grzybowski

29 września 2023 – nowenna

- Rozpoczynamy 9. dniową nowennę przed misjami parafialnymi

Poszukaj szczęścia w Kościele

„Lekki powiew” Ducha Świętego pocujemy już od piątku 29 września 2023 r. kiedy rozpocznie się 9-dniowa nowenna przed Misjami Świętymi w naszej parafii. Od 8 do 15 października będą już z nami misjonarze Michalici: ks. Piotr Prusakiewicz CSMA i ks. Jarosław Witkowski CSMA. Temat misji: W poszukiwaniu szczęścia. Zaprośmy wszystkich ludzi dobrej woli, także tych których dłużej nie było w Kościele, dajmy szansę na działanie Słowa Bożego w nas i wokół nas, wśród najbliższych, przyjaciół, znajomych, sąsiadów.

Misje święte są szczególnym rodzajem otwartych rekolekcji. Są dłuższe niż inne i rzadziej się je przeprowadza - zazwyczaj co dziesięć lat. Zawsze rekolekcje są czasem naprawiania swojej relacji z Bogiem i z ludźmi, z którymi żyjemy, pracujemy, których kochamy i których nie akceptujemy, osób bliższych i dalszych naszemu sercu. Program dni misji dla naszej parafii:

- Wobec tajemnicy Boga
- Tajemnice ludzkiego serca
- Zbawiciel, a nie założyciel

- Być w dobrych rękach
- Tęsknota za mocą
- W blasku i cieniu krzyża
- Nie ma jak w domu
- Być solą i światłem

Każdego dnia zapraszamy na Mszę świętą z nauką misyjną oraz spowiedź podczas misyjnych Mszy św. i nabożeństw – postarajmy się nie odkładać jej na ostatni dzień misji.

